

Nemeluosiu, kad 2016 metų Seimo rinkimuose, nors ir būdamas kitos politinės partijos sąraše, labiausiai „sirgau“ už Valstiečius-žaliuosius. prieš tai aktyviai dalyvavau R. Karbauskio organizuotose Lietuvos žemės nepardavimo užsieniečiams, Talkos už lietuvių kalbą akcijose, kurios visiškai atitiko mano įsitikinimus. Palaikiau ir šios politinės jėgos programines nuostatas, liečiančias kultūrą, vertybes, ekonomiką, finansus. Ar kas nors galėjo prieštarauti, kad jų įvardijamos Lietuvos problemos kaip emigracija, skirtumas tarp provincijos ir miesto – nėra mūsų visų bėdos. Visas šias Lietuvoje susikaupusias problemas žadėjo išspręsti Valstiečių-žaliųjų partijos deleguoti Vyriausybės nariai-ministrai „profesionalai“.

Kai kas bando lyginti R. Karbauskio valstiečius-žaliuosius su 2008-tųjų Arūno Valinsko Prisikėlimo partija, sakau, kad tai skirtingi dalykai. Arūnas nemelavo: „Juokino jie, dabar juokinsim mes! Programa – dešimt Dievo įsakymų!“. Jis neslėpdamas sakė, kad juokaudamas sukūrė partiją, juokaudamas tapo Seimo pirmininku. Tie, kurie už jį balsavo suprato, kad apsijuokė ir už visas „naktines reformas“ turi kaltinti pirmiausia save. Praėjus metams po valstiečių-žaliųjų vadovavimo Lietuvai supratau, kad esu apgautas ir mane vis dar kankina abejonės, kad visi puikiai paruoštos rinkiminės kompanijos pažadai tebuvo milijonieriaus R. Karbauskio verslo plano dalis.

Su šio Seimo kadencija 2020 metais baigiasi išmokų Lietuvai iš Europos struktūrinių fondų laikotarpis. žemės ūkiui įvairiais metais atitekdavo nuo 40 iki 50 proc. visų iš Europos atkeliaujančių pinigų, iš kurių apie penktadalis atitenka R. Karbauskio vadovaujamam „Agrokoncernui“. Kas galėtų paneigti, kad valdžioje esantiems valstiečių-žaliųjų partijos atstovams – Premjerui, Žemės ūkio ministrui ir Seimo kaimo reikalų komiteto pirmininkui – nekils pagunda šios dalies padidinti. Nemėgstu ir nenoriu skaičiuoti svetimų pinigų, tad grįžkim prie apgavystės anatomijos, pažadų, kuriais „valstiečiai“ apmulkinio Lietuvos žmones.

Gyvendamas Dzūkijos provincijoje, vykdamas į darbą Vilniuje ar važiuočiau automobiliu, ar traukiniu, visuomet pravažiuoju Valkininkus. Mažas, iš dviejų dalių susidedantis lietuviškas miestelis, kuriame ramiai, kaip pro jį tekantis Merkys, slinko valkininkiečių gyvenimas. Mokykla, parduotuvėlės, kardiologinės reabilitacijos centras, respublikinė vaikų tuberkuliozinė ligoninė, geležinkelio stotis, miškų urėdija – čia esančios valkininkiečių darbovietės. Būtent Valkininkų urėdijai priklausančiame medelyne, kuris įsikūręs netoli esančiame Tiltų kaime, bendruomenės šventėje užpraeitą vasarą pirmą kartą išgirdau valstiečių-žaliųjų rinkimines kalbas. „Ką valdžioje buvusieji ir esantieji padarė, kad žmonės iš Lietuvos neemigruotų? Kodėl žmonės Lietuvoje skirstomi į elitą ir runkelius? Kodėl egzistuoja didmiesčių ir provincijos Lietuvos? Mes žinome, kaip išspręsti šias problemas!“ – atidžiai klausiausi jų žodžių.

Tada virš urėdijų galvų jau buvo pakibęs „reform“ Damoklo kardas, kuris grasino be darbo palikti daugelį miškų ūkyje triūsiančių valkininkiečių. „Mes neleisime, kad provincijoje būtų naikinamos darbo vietos. Kiekviena valdžia turi spręsti ne tik ekonominius, bet ir socialinius reikalus!“ – rėžė tada iš tribūnos valkininkų urėdijos darbuotojas Virginija Vingrienė.

Taip taip, ta pati V. Vingrienė, kuri praėjusių metų vasarą, kartu su partijos kolega Povilu Urbšiu pratęstoje pavasario Seimo sesijoje, aktyviausiai agitavo už urėdijų reformą, po kurios Valkininkų urėdijos neliko. Tik dabar jau ji kalbėjo apie ekonomiką ir darbo išteklių optimizavimą. Gal aš neteisus, gal galvodamas apie dzūkų bėdas ko nors nesuprantu, gal iš tikrųjų reikėjo „apjunginėti“, stambinti urėdijas su viena centrine. Na gerai. Kaune yra įsikūręs miškininkystės institutas. Centras turėtų būti čia, tačiau jis kuriamas Katinų kaime, Panevėžio rajone. To paties Panevėžio, iš kur kilęs Seimo moralinio autoriteto karūną vis besimatuojantis P. Urbšys. Beje, P. Urbšys, kaip ir dabartinė Seimo vicepirmininkė Rima Baškienė, 2012-2016 metais buvo mišrios Seimo narių grupės nariais. 2015 m. pavasarį miškininkams mitinguojant prie Seimo rūmų, jie abu balsavo prieš urėdijų reformą. R. Baškienė yra iš Kuršėnų, kurių urėdija yra keliskart mažesnė nei Šiaulių. Bet vykdant refomą, naikinama Šiaulių, o paliekama Kuršėnų urėdija. Aišku, ponias Rima ir ponas Povilas čia niekuo dėti.

Vienas ištikimiausių R. Karbauskio bendražygių Sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga. Čia nekalbėsiu apie įvairias su alkoholiu susijusių įstatymų pataisas, juokinančias ne tik lietuvius, bet ir užsieniečius. Nereikia būti dideliu išminčiumi, kad suprastum, jog po visų draudimų Valkininkuose esančių mažųjų parduotuvėlių bankrotas – tik laiko klausimas. Stebiuosi, kaip šis blaivininkas dar neuždraudė „Pageidavimų koncertuose“ ir „Duokim garo“ laidose skambančių dainų apie alutį ir gimtadieni veikė vaikus, švenčiamus su šampanu.

Ilgą laiką Valkininkuose veikė vaikų tuberkuliozinė sanatorija, kuri paskutiniu metu buvo Santaros klinikų filialu. Ministras A. Veryga, optimizuodamas sveikatos apsaugą, besigydančius vaikus perkėlė į Vilnių, o čia dirbę mokytojai, gydytojai ir t.t. liko be darbo. Valkininkams dar minusavo apie šimtą darbo vietų. Čia gyvenantys žmonės šį išsikraustymą prisimins dar ilgai. Atrodė, kad laukiniai ordos siautė neseniai renovuotus gydyklos pastatus. Pro langus skraidė stalai, kėdės, spintelės, lovos, kurias sulaužytas į šiukšlių kontenerius krovė darbininkai. Į valkininkiečių nuostabą ir prašymus to nedaryti, niekas nekreipė dėmesio.

Netekę darbo medikai ėmė jo dairytis gretimai esančiame kardiologinės reabilitacijos skyriuje, bet čia gudriai besišypsantys specialistai iš Vilniaus patarė neskubėti, ne sir šios gydymo įstaigos dienos suskaičiuotos. Oficialiai tai dar nepaskelbta, bet tendencijos yra

aiškos. A. Veryga jau pasiūlė Alytaus apskrityje palikti tik vieną ligoninę Alytaus centre, Varėnoje, Lazdijuose ir Druskininkuose paliekant tik pirminės sveikatos priežiūros centrus.

Jau minėjau, kad pro Valkininkus eina geležinkelis ir čia gražiai sutvarkyta stotis, kurioje dirbo prižiūrintys ir remontuojantys šią geležinkelio atkarpą žmonės. Pernai „Lietuvos geležinkelių“ valdžia nusprendė, kad jų yra per daug. Tad valkininkiečiai geležinkelininkai turėjo ieškoti darbo kitur.

Kai Valkininkuose neliks dirbančių žmonių, neliks ir vaikų. Tada profesionaliai Švietimo ministrei Jurgitai Petrauskienei, kuri man labiau primena darželio auklėtoją ar pradinių klasių mokytoją, optimizuojant sistemą, teliks uždaryti Valkininkų gimnaziją dėl mokinių stokos.

Uždrausi mokyklą ir trinki iš Lietuvos žemėlapiu Valkininkus. O kiek tokių valkininkų visoje Lietuvoje? Tad trinkim iš Pasaulio žemėlapiu visą Lietuvą! R. Karbauskis, rinkimuose į Seimą Lietuvai žadėjai Naisius, o po savo valdymo kadencijos jai palieki ištuštėjusius valkininkus...

Ir pabaigai. Gyvename mus supančių simbolių Pasaulyje. Lietuvos šimtmetį sutinkame griūvančios Gedimino kalno fone Vilniuje. Vilniuje, kuriame valstiečių-žaliųjų deleguota profesionali Kultūros ministrė Liana Ruokytė-Jonson, neleido pastatyti paminklo tautos simboliui Vyčiui.

Už tai pas visus išrinktuosius ir paskirtuosius valstiečių-žaliųjų valdžios žmones atlapuose ženkliai su gandra. Bet kuriam, kiek arčiau gamtos esančiam žmogui žinoma, kad gandra – tai, visų pirma, viską aplinkui dergiantis ir šiukšlinantis paukštis, ėdantis, ryjantis viską, kas mažesnis ar silpnesnis už jį.

Tai gal tik sutapimas, kad R. Karbauskis gandrą pasirinko savo partijos simboliu?

Gediminas Jakavonis

